

Falusi temetőben halottak napján

Emlékszem az első sírokra,
a kerítés északi sarkából indultak
valamikor az ezredforduló táján.
Azóta két párhuzamos sorban,
meglehetősen gyors tempóban
szaporodnak, sokasodnak
a márványtáblák, gránitlapok,
a csonttá lett régi,
csonttá léssen új halottak.
(Verset lassabban írok, ha írok.)

Még néhány méter s elérik
a halottasházat,
majd a kerítés déli sarkát.
Hogy aztán onnan merre, hová
a mélyben?
S fent a díszes lapok, táblák?
Mindegy. Ha közel is lesz, messze
az utolsó állomás, és messze
mind több élő otthona, az új haza,
Anglia, Florida, Olaszország,
halottak napján a legfrissebb sírnál is
egyre kevesebben állnak a legtávolabb.